

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Az éhező iskolás gyermekek sorsa*

Forrás: *Budapesti Hírlap*

Bp.
(Hely)

1922. VI. 13
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

362.4

Hely

Idő

'1922'

Személy

Helvén

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Az éhező iskolás gyermekek sorsa.

— Az Alföldi Magyar Közművelődési Egyesület mozgalma. —

A következő kis cikk az Alföldi Magyar Közművelődési Egyesület kiáltványa az egész magyar társadalomhoz, hogy segítsen megmenteni azt a közel tízezer szegény iskolás gyermeket, a ki a nagyméretű amerikai segítőakció megszűnése következtében a legválóságosabb helyzetbe jut, ha jószívű emberek gyorsan nem segítenek. Olvassa el mindenki figyelemmel a felhívást, megtud belőle mindent és hisszük, hogy hatása alatt még ma megindul az adakozás. A felhívás így szól:

Az amerikai segítő-bizottság befejezte munkáját. Ennek a nagyméretű és kitűnően szervezett jótékonyági akciónak fől számolása alkalmával csupán a főváros területén közel tízezer szegény iskolás gyermek ellátása szakadt vissza a magyar társadalom gondozásába. Ennyi gyermeknek juttatott havonként annivalót az amerikai bizottság, de melletük rengeteg azoknak a szegényeknek a száma is, a kiket ruhával ellátott.

A mióta a bizottság munkája megszűnt, a tízezer kis fiú és kis leány nagyrésze máris inséges napokat él, a többi pedig néhány nap múlva szintén kénytelen lesz elhagyni a Napközi Otthonokat, mert nincs többé olyan látható, vagy láthatatlan kéz, a mely megterítse számukra az asztalt. Lehetetlen, hogy ennek a sok kis emberfióknak, ennek a viharvert, néma verébseregnek a bánatát s az anyák hangos siránkozását egyetlen intésre is meg ne hallja, meg ne értse a társadalom. Nem kellene a szemébe nevetni annak, a ki föltenné, hogy a magyarság, a mely már több, mint tízezer éve óta egész Európában majdnem a legmintaszzerűbben rendezgeti a maga gyermekvédelmi ügyét, éppen

most hagyná cserben önmagát, a mikor a gombaszöri tényszerű nyomor mindenütt egész farkasrajo-
kat nevel az emberiség nyakára. Jól tudjuk, hogy a tömegnyomor igazi orvosszere az egysúlyozott gazdasági élet s a törvényhozói gondoskodás, de ne felejtjük el, hogy ma rendkívüli tüneteket kell rendkívüli eszközökkel gyógyítanunk. Az agyonzsúfolt országban — az antantnak nem éppen legkisebb szegényére — kicsapott medréből a nyomorúság s a hivatalainkat, utcáinkat, kávéházainkat elárasztó hihetetlenül sok kéregető koldus, jobb napokat látott asszonyok és férfiak, szinte az orrunk előtt kongatják a vészharangot.

A könyörületesség ma nálunk sem egyéni érzésnek vagy nevelésnek a dolga többé, hanem önvédelem, keserves írtása az erőszakosan földűlt és szétzüllesztett életről minden fajta férgének, a melyek immár a testünk külső felületén nyüzsögnek, miután kivétel nélkül valamennyi osztályunk alsó periferiáinak gyökereit, alaposan megrázták. Ide milliók keltenek s itt csak olyan kényszeradózás segít, a melyet a társadalom önként és céltudatosan ró ki önmagára, hogy fölöslegessé legyen minden egyéni akciót. A milliómosnak ezreket, a közepes módunak százakat kell nagyobb vagy kisebb tételekben a saját épségét védő adókönyvecskébe bejegyeznie s a törlesztéseket mindenki abban a tudatban végezze el önmaga, hogy ma holnap az egész ország magára eszmélő nyilvánossága fogja ellenőrizni és számonkérni, a mit adott. Mert erre a célra adnia kell mindenkinek, a ki csak egyetlen fokkal is jobb sorsban él, mint a közelmúltásra szoruló. Ezen a ponton, az életnek és munkának ezen a közös önvédelmi bázisán mutathatjuk meg legelső sorban a világnak, hogy erő és akarat van az országban, a mely kényszerítés nélkül is tud egyetelni egy közérdekű cél körül s meg tud birkózni azzal a becstelenséggel is, a melyet ellenségeink rosszindulata zsúfolt ránk a tudatosan előidézett

tömegnyomorról. Ne engedjük többé, hogy a mesterségesen tulleszített lélek — befelé robbanjon.

Az Alföldi Magyar Közművelődési Egyesület magára vállalta, hogy átveszi az amerikai bizottság örökét s tovább gondoskodik a főváros és vidék szegény iskolás gyermekeinek napközi otthonairól. Magunkra vállaltuk, hogy az egész országra kiterjedő akcióval megvalósítjuk a mindennél sürgősebb feladatot, azt, hogy a szegény gyermekek azonnal és hiánytalanul kapják meg, a mit eddig élveztek: az otthoni és az ennivalót. Mire pedig a tél elkövetkezik, olyan önműködő gépezetet akarunk az ország rendelkezésére bocsátani, a mely idejében és céltudatosan kutatja föl és látja el minden szükségessé válóval a szegény gyermeket, akárhol legyen is föltalálható s akármelyik felekezet vagy társadalmi réteg vállalja is a magáénak.

Erre a célra a főváros szíves készséggel adja rendelkezésünkre egész régi szervezetét, az iskolai termeket, konyhákat, felszereléseket, a melyek az amerikai bizottság sikeres munkájának is gerincét alkották, csak azzal az olajjal kell nekünk is kényesgetnünk ezt a kipróbált, régi gépezetet, a melyet az amerikaiak oly bőségesen hozhattak magukkal: pénzzel, minél több pénzzel. Mindaddig tehát, a míg az Alföldi Magyar Közművelődési Egyesület saját szerveinek felhasználásával országserjete életbelépteti azt a nagyméretű és ujszerű organizációt, a melynek mechanizmusa révén az ország minden lakója könnyedén tudja majd és bizonyára szívesen is fogja eljuttatni fillereit a közös cél javára, a legégetőbb szükségletek fedezése céljából fölkérjük már most a jószívű embereket, első sorban a gazdagokat és tehetségeket, hogy a napi újságok útján juttassák el hozzánk minél gyorsabban, minél nagyobb adományukat.

Az adminisztráció egyszerűsége érdekében kérjük, hogy az adakozásnál a sajtót használja föl mindenki, a melynek kitűnő munkái a régi magyar hagyomány szellemében most is első szóra állították az emberbaráti cél rendelkezésére hasábjai-

Székesiúvárosi házinyomda 1922

kat és minden adakozást nyomban nyugtázni is fognak. Kérünk mindenkit, a kit valaha anyai csók érintett, adjon és gyűjtsön a Napközi Otthonok javára, kérjük ezt a gyermekek nevében, mindnyájunk érdekében, egy jobb élet akarásának első energiakisugárzása gyanánt és a tehetősebbek adjanak mindjárt annyit, hogy már első megmozdulásuk hirdesse: La a csucsokon élnek is, mindnyájan egy testvérek vagyunk, egyazon boldogtalan anyának üldözött gyermekei, a kiktől soha-soha követelni nem kell, a mikor egymást segítik.

Zichy János gróf
elnök.

Ravasz László dr.
püspök, társelnök.

Drasche-Lázár Alfréd dr.
igazgatósági tag.

*

A mikor a napközi otthonok fenntartása és az iskolás gyermekek téli ellátása érdekében közöljük a felhívást, kérjük olvasóinkat, adakozzanak minél tömegesebben. Minden adakozást nyugtázni fogunk lapunkban, a pénzt pedig eljuttatjuk rendeltetése helyére, Zichy János gróf nevére, a Pesti Hazai Első Takarékpénztárhoz.